

OPRAVY

Oprava obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2017/697 ze dne 4. dubna 2017 o uplatňování možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k méně významným institucím (ECB/2017/9)

(Úřední věstník Evropské unie L 101 ze dne 13. dubna 2017)

Strana 157, 7. bod odůvodnění:

- místo: „(7) Možnosti a případy vlastního uvážení týkající se vynětí expozic z limitů velkých expozic stanovených v čl. 395 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 by měly být jednotně uplatňovány ve vztahu k významným i méně významným institucím s cílem vytvořit rovné podmínky pro úvěrové instituce v zúčastněných členských státech, omezit rizika koncentrace, která vyplývají ze specifických expozic, a zajistit, aby se v rámci celého jednotného mechanismu dohledu uplatňovaly stejné minimální standardy, pokud jde o posuzování splnění podmínek uvedených v čl. 400 odst. 3 téhož nařízení. Především je třeba omezit rizika koncentrace vyplývající z krytých dluhopisů ve smyslu čl. 129 odst. 1, 3 a 6 nařízení (EU) č. 575/2013 a z expozic vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států nebo expozic jimi zaručených, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena riziková váha 20 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2 nařízení (EU) č. 575/2013. V případě expozic uvnitř skupiny včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic je třeba zajistit, aby rozhodnutí o úplném vynětí těchto expozic z limitů velkých expozic bylo založeno na důkladném posouzení ve smyslu přílohy I nařízení (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Je třeba používat jednotná kritéria pro posouzení, zda expozice (včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic) vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, s nimiž je úvěrová instituce sdružena v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov odpovědné za hotovostní clearingové operace v rámci sítě, splňuje podmínky pro vynětí z limitu velkých expozic podle přílohy II nařízení (EU) 2016/445 (ECB/2016/4). Tím by se mělo zajistit, že se s významnými a méně významnými institucemi, které jsou sdruženy v téže síti, bude zacházet konzistentně. Uplatnění možnosti stanovené v čl. 400 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, jak je uvedeno v těchto obecných zásadách, by mělo přicházet v úvahu pouze tehdy, pokud příslušný členský stát neuplatnil možnost stanovenou v čl. 493 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.“
- má být: „(7) Možnosti a případy vlastního uvážení týkající se vynětí expozic z limitů velkých expozic stanovených v čl. 395 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 by měly být jednotně uplatňovány ve vztahu k významným i méně významným institucím s cílem vytvořit rovné podmínky pro úvěrové instituce v zúčastněných členských státech, omezit rizika koncentrace, která vyplývají ze specifických expozic, a zajistit, aby se v rámci celého jednotného mechanismu dohledu uplatňovaly stejné minimální standardy, pokud jde o posuzování splnění podmínek uvedených v čl. 400 odst. 3 téhož nařízení. Především je třeba omezit rizika koncentrace vyplývající z krytých dluhopisů ve smyslu čl. 129 odst. 1, 3 a 6 nařízení (EU) č. 575/2013 a z expozic vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států nebo expozic jimi zaručených, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena riziková váha 20 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2 nařízení (EU) č. 575/2013. Je třeba používat jednotná kritéria pro posouzení, zda expozice (včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic) vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, s nimiž je úvěrová instituce sdružena v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov odpovědné za hotovostní clearingové operace v rámci sítě, splňuje podmínky pro vynětí z limitu velkých expozic podle přílohy těchto obecných zásad. Tím by se mělo zajistit, že se s významnými a méně významnými institucemi, které jsou sdruženy v téže síti, bude zacházet konzistentně. Uplatnění možnosti stanovené v čl. 400 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, jak je uvedeno v těchto obecných zásadách, by mělo přicházet v úvahu pouze tehdy, pokud příslušný členský stát neuplatnil možnost stanovenou v čl. 493 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.“